Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindelig, (Es. 40, 8).

Evang paa 1. Sønd. i Advent.

Tekst: Matth. 21, 1—9.
Indsendt af Past. C. Falck.

Hvorom taler dette Evangelium? Om vor Herres Jesu Kristi første Komme, hvorledes han er kommen til Verden til Frelse og Trøst for den ganske Menneskeslægt, som vi synger i det nikæenske Symbol: Som for os Mennesker og til vor Salighed er kommen fra Himmelen og er bleven Menneske osv.

Hvordan er denne Tilkommelse sket?

Meget længselsfuldt, ydmygt, venligt sagtmodigt.

Hvorledes længselsfuldt?

Idet de kære Patriarker, Profeter og Jøder med mange Suk og stor Længsel har begæret denne Tilkommelse og Guds Søn er ogsaa kommen med stor Længsel.

Hvorledes ydmyg?

Fordi Guds Søn, da han var i Guds Skikkelse, ikke holdt det for et Rov at være Gud lig, men forringede sig selv, idet han tog en Tjeners Skikkelse paa og blev Mennesker lig, og da han fandtes i Skikkelse som et Menneske fornedrede han sig selv, saa han blev lydig indtil Døden, ja Korsets Død.

Hvorledes venlig og sagtmodig?

Paa den Maade, at Jesus viste det i hele sit Liv, ved sin Fødsel, Daab, Indtog og paa Korset.

Hvorledes ved sin Fødsel?

Han blev født i en liden Stad, Bethlehem, i en Stald og blev lagt i en Krybbe.

Hvorledes ved Daaben?

Han blev døbt af Johannes, skønt han burde heller have døbt Johannes, som Johannes selv siger. Matth. 3.

Hvorledes paa Korset?

Han havde ikke det, hvortil han kunde hælde sit Hoved. Matth. 8.

Hvorledes holdt han sit Indtog i Jerusalem? Paa det aller enfoldigste, dog med kongelig Triumph og Pragt.

Hvoraf kan man se det?

Af fire Fortællinger. For det første saa red han paa et Lastdyr, nemlig et Asen. For det andet blev han ført af sine kære Disciple uden noget glimrende Optog af Vogne, Heste og Ryttere. For det tredie sang og jublede alle Mennesker, som var til Stede „Velsignet være den som kommer i Herrens Navn." For det fjerde græd han over Jerusalem og over Jødernes Fordærvelse.

Hvor begyndte han Indtoget? Paa Oljebjerget for at vise, at han kom af lutter Naade og Barmhjertighed uden vor Fortjeneste, thi Olie i Skriften betyder Barmhjertighed.

Hvad gjorde Disciplene under dette Indtog?

De var flittige i at tjene Jesus; nogle hentede et Asen og førte det til Kristus, andre lagde deres Klæder paa det og satte ham derpaa, og andre sang og jublede.

Hvad gjorde Folket og Børnene?

Nogle huggede Grene af Palmetræerne og Olietræerne og bredte deres Klæder paa Vejen for ham, andre sang: „Hosianna, du Davids Søn, velsignet være den som kommer i Herrens Navn.

Men hvad gjorde Ypperstepræsterne og Farisæerne?

De blev vrede over Disciplenes og Børnenes Sang og vilde, at Jesus skulde irettesætte dem.

Hvad gjorde Kristus?

Han forsvarede først sine Disciple og sagde: „Jeg siger eder, hvis disse tav skulde Stenene raabe", og siden forsvarer han Børnene og siger: „Have I aldrig læst, af de umyndiges og diendes Mund bereder du din Lov". For det tredie drev han dem, som købte og solgte ud af Templet, omstødte Vekselerernes Borde og Duekræmmernes Stole og sagde: „Staar der ikke skrevet: Mit Hus er et Bedehus, men I har gjort det til en Røverkule". For det fjerde helbredede han de blinde og lamme og andre syge i Templet. Derfor søgte Ypperstepræsterne og de skriftklog og Folkets Ældste at omkomme ham.

Hvorfor kom Jesus ridende paa et Asen?

Profeten Sakarias, Kap. 9, har forkyndt det saaledes: „Siger Zions Datter, fryd dig saare, Zions Datter! Raab høst Jerusalems Datter! Se din Konge kommer til dig, retfærdig er han og fuld af Frelse, fattig ridende paa et Asen og paa Asenindens unge Føl.

Og jeg vil udrydde Vogne af Ephraim og Heste af Jerusalem og Krigsbue skal udryddes, og han skal tale Fred til Hedningeren og dennes Herredømme skal være fra Hav til Hav og fra Floden indtil Jorden Ender.

Ogsaa du — for din Pakts Blods Skyld vil jeg løslade dine Fangne af en Brønd, hvori der intet Vand er.

Hvorfor siger Profeten: fryd dig du Zions Datter? Det viser at denne Konges Komme er den aller trøstigste for alle onde Samvittigheder og bedrøvede Hjerter, som er ifet, eller som maatte ske.

Derfor sætter ogsaa Evangelisten til dette lille Ord: „siger"; thi han vil at alle Mennesker skal faa at vide om hans Komme. Jøderne i Jerusalem vil han først skal faa at vide det, dernæst alle Mennesker.

Hvorfor siger han: se?

Han saa, at de fleste Mennesker ikke vilde agte paa Kristi naaderige Komme, derfor opfordrer han dem til at betragte denne salige Tid som nu er for Haanden.

Hvorfor siger han: din Konge?

Han vil være vor egen Konge, vor naadige Gud og hjertekære Fader, som vil forløse os fra alt Tyranni af Djævelen og alle Anfægtelser og alt ondt, hvis vi vil.

Hvorfor siger han: han kommer?

Han maatte først komme til os, hvis vi skulde komme til ham, thi han er alt for høj og for langt borte. Derfor bede vi daglig i Fadervor: komme dit Rige. Han har ogsaa sagt at han vil komme, og det gør han her.

Hvorfor siger han: han kommer til dig?

Han kommer ikke bare for at være vor Konge, men han hengiver sig til os som vor egen, saaledes at alt det skal være vort, som han har. Rom. 8.

Hvorfor siger han: og retfærdig er han og fuld af Frelse?

Han vil ikke komme i Vrede, som han kom til Adam efter Faldet, eller som han kom til Kain, da han havde dræbt sin Broder, eller som til Sodoma, eller Pharoa i Ægypten. Heller ikke som han kom til Israels Børn paa Sinai og fyldte dem med stor Forfærdelse; men han kom ridende paa et Asen og paa Asenindens unge Føl, for at vise, at han bærer vore Synder og vil betale for dem med sin Lidelse og Død paa Korset.

Hvorfor siger han, at han vil afskaffe Heste og Vogne?

Det er for at vise, hvad Slags Konge Jesus er, at han er en Fredsfyrste, som skal forhindre al Krig i den ganske Verden, som Psalmisten siger.

Hvorfor siger han: du fører de Fangne ud ved din Pakts Blod?

Han viser derved hvorledes denne vor Konge vil forløse os fra Synden, Døden og Helvede, nemlig ved sit Blod, som Apostelen Paulus siger, 1. Kor. 6, og Peter i sit første Brev.

Hvad betyder dette Kristi Indtog?

Intet andet end Evangeliets Prædiken i den sidste Tid før Verdens Ende, førend han vil med sine Udvalgte holde sit Indtog i det himmelske Jerusalem, thi som det gik til her, saa vil det gaa da.

Hvorledes det?

Kristus vil paa den Tid udsende sine Sendebud, for at de skal løse det arme, bundne Asen og føre det til ham.

Hvad er dette Asen?

Det udvortes Menneske, den gamle Adam, det dovne Asen, som følger ugerne og er lad og doven til at bære Kristus.

Hvad er Føllet?

Det er det indvortes Menneske, Hjertet, Aanden og Sjælen, som ogsaa Jesus vil have med, naar han holder sit Indtog i det himmelske Jerusalem.

Hvad betyder det, at Kristus sender sine Apostle?

At ingen skal forvalte Prædikeembedet, som ikke er sandt af Gud og kaldet ved passende Midler, ligesom Aaron. Hebr. 5.

Hvad betyder det, at han siger: I skal finde?

Dermed trøster Kristus Prædikanterne. De skal prædike Evangeliet, og saa skal de nok ogsaa faa Tilhørere, de er allerede optegnede, som skal antage Ordet.

Hvad menes dermed: „Hvis nogen taler eder noget til, da siger, at Herren har det behov."

Det er en Spaadom, at der altid vil være saadanne, som modsiger Evangeliet; men de skal altid svare: saa har Herren befalet, han vil have det saa.

Hvad menes dermed, at Asenet staar bunden ved Vejkanten?

Menneskет har ogsaa en lang Tid staaet uden for ved Vejen. Ingen vidste, hvor han skulde hen, hvilken Vej han sikkert kunde og skulde vandre paa, saa ganske havde Forstengelighed og Løsgaget Overhaand; indtil endelig Gud sendte sine Apostle, som løste Samvittigheden ved Evangeliet og førte os til Kristus.

Hvem er dette Asens Herre?

Det er Paven med sin Hob, som roser sig af, at han er Herre over alle Menneskers Samvittighed.

Hvad siger de til Evangeliets Prædikanter?

De siger: Hvad gør I, vil I gøre Folket ganske ørkesløse og lovløse, skal de ikke mere gøre gode Gerninger? Thi naar Evangeliet prædikes, saa fer det ud, som om det forbyder gode Gerninger; men i Virkeligheden saa læres først og fremest sande gode Gerninger og forkastes de falske og bykleriske gode Gerninger.

Hvad skal Prædikanten svare dem?

De skal give dem god Underretning og sige: Vi forbyder ikke sande gode Gerninger, men løser Samvittigheden fra falske Gerninger, ikke for at det skal staa dem frit for enten de vil gøre gode Gerninger eller ikke, men nu skal de formedelst Kristus gøre sande gode Gerninger, og det vil han ogsaa holde dem til.

Hvad betyder det, at da skal han straks fremsende dem?

Han trøster derved Evangeliets Prædikanter; thi hvor Lovens fornuftige og rette Lære og gode Gerninger er, der giver man de trøge og efterladen tilstrækkelig Undervisning om gode Gerninger og det guddommelige Ord. Men der, hvor der er Tyranner, som raser mod Kristus med Djævle-Lærdomme og Menneske-Tant, saadanne skal man ikke agte værdige til denne salige Skat; thi man skal ikke kaste Perler for Svin eller give det hellige til Hundene, Matth. 7; og saadanne til Trods redde Asenet, den fangne Sampittighed og løse den; man maa i det Tilfælde adlyde Gud mere end Mennesker.

Red Jesus paa begge Asener?

Nej, han red bare paa Føllet, Asenet fulgte efter.

Hvad skal det lære os?

Det skal lære os, at naar Kristus bor formedelst Troen i det indvortes Menneske, saa gaar vi under ham i hans Regimente, men Asenet, det gamle Menneske, følger efter, er uvillig, bærer ikke gerne. Men fordi Føllet, Aanden, bærer gerne Kristus, saa maa ogsaa Asenet, Kødet blive ført efter ved Tøjlerne.

Hvorfor nævner han da begge?

Han vil, at Aand, Legeme og Sjæl skal blive salige.

Hvorfor staar der, at paa Føllet havde endnu ingen redet?

Han vil dermed lære os, at ingen kan gøre Menneskets Aand og Hjerte tamme og villige undtagen Jesus ved sin Naade.

Hvorfor kalder han Asenet Lastdyr?

Den gamle Adam bærer ikke gerne Kristus, og derfor maa den have et Kors at bære paa og være en Lastdrager og forbliver det ogsaa.

Hvad er Disciplenes Klæder?

Det er Patriakernes og Profeternes Eksempler og Fortællinger, hvorved det nye Testamentes Prædikanter og Troens Vej bliver smykket og prydet, som det staar i Hebr. 11.

Hvad betyder Palme- og Oljegrenene?

Det er de trøstelige Sprog af den hellige Skrift og de guddommelige Tilsagn. Thi Træerne er intet andet end Profeternes Bøger, hvoraf man tager saadanne trøstelige Sprog og pryder den kristne Tro.

Hvorfor nævnes netop Palmegrene?

Fordi Palmetræer er af den Beskaffenhed at naar man gør Bjælker af dem og lægger noget tungt paa dem, saa hæver de sig op imod Tyngden. Saaledes gør ogsaa Sandhedens guddommelige Sprog, jo mere man vil undertrykke dem, desto højere hæver de sig op. Rom. 1. Evangeliet er en Guds Kraft.

Hvorfor nævnes Oljegrene?

Fordi det er bare Aandesprog, hvori Gud forjætter os sin Naade.

Hvad betyder Skaren, som gik foran og fulgte efter?

Alle hellige, før og efter Kristi Fødsel. De synger alle en Sang: Hosanne du Davids Søn!

Hvad betyder Hosanna?

Det betyder saa meget som: Ak, du kære Gud, giv Davids Søn Lykke og Held til sit nye Kongerige, lad ham holde sit Indtog i Guds Navn, for at han maa være velsignet, og det maa gaa ham vel. Han som alene skal regere i os ved sit Evangelium og skænke os sin Fylde og føre os med sig hid i det himmelske Jerusalem, det evige Liv. Amen.

Efterskrift.

Ovenstaaende Prædiken er af Johan Spangenborg, „tro og ivrig Superintendent i Rigstaden Nordhausen", som det hedder om ham paa Titelbladet af en senere Udgave af hans Prædikener.

Dette er saa alt, hvad jeg ved og har kunnet finde ud om Mandens Liv og Virksomhed, forudsat at hans Prædikener allerede var udkommen paa Luthers Tid, og at Luther har skrevet en Fortale til dem. En ynder af gamle Bøger fortalte mig i min Ungdom i Danmark, at Luther et Sted skulde have sat Spangenborgs Postille meget højt. Spangenborgs Postille har desuden den Betydning for vi danske Lutheranere, at den er een af de Bøger, som har været Redskab til at rense eller reformere Kirken hos os, og været med til at opholde den helt ned til vore Dage, altsaa igennem 400 Aar. For den er oversat og udgivet paa Dansk allerede 1595. Et enkelt Eksemplar findes endnu hist og her. Jeg ved om to hertil Lands. Det ene ejer jeg selv. Paa et af Titelbladene staar, at det er: „Fordansket af Peder Tidemand, Prentet i Lübeck aff Asseri Krøgers Arfuinge 1595".

En Bog, som har udført en saa lang og tro Tjeneste mellem Folk af den danske Tunge burde saa Lejlighed til at tale mere til dem deraf, som findes i vore Dage, og paa det ændrede Sprog, som vi forstaar.

Det har derfor været min Tanke i flere Aar at faa Spangenborgs Postille oversat til nyere Dansk og udgivet, om der kan blive et tilstrækkeligt Antal Købere.

En Del har jeg faaet omskreven af mit ukomplette Eksemplar. Og hvad jeg ikke har i mit, har den norsk lutherske Pastor H. S. Rue, Calender, Iowa, dels oversat, dels velvilligt lovet at oversætte af et tysk Eksemplar af 1807. Jeg haaber, at der af og til kan blive Plads i „Danskeren" til en Prædiken af denne Postille. Skulde saa Læserne synes saa godt derom, at de skulde lide at have mere, saa kan de jo lade mig høre fra dem. Skulde nogen af „Danskeren"s Læsere kunde give mig nogle Oplysninger om Johan Spangenborg selv, eller om, hvor jeg kan faa dem, vilde jeg være dem taknemmelig. Ovenstaaende Prædiken er oversat af Past. H. S. Rue.

Chr. Falck.

Aabenbaret.

I en lang Aarrække har jeg af og til enten hørt eller læst om, hvorledes snart et og snart et andet Menneske har sat sit Liv til, fordi det ikke forstod at slukke Gasbelysningen paa Sovekamre saadan, som denne skal slukkes. De vidste ikke, at Gashanen skal drejes saa langt, at den ikke kan drejes længere. De troede, den var drejet langt nok, naar Lyset var slukket, og de var bange for, at om de drejede den længere, saa vilde de paa denne Maade igen aabne for Gasdunsterne. Ja, denne Mening, som er ganske forkert, har mange Mennesker maattet miste sit Liv paa Grund af. Det er derfor denne forkerte Mening, som det er ligefrem min Pligt at advare imod baade mundtlig og skriftlig.

Natten mellem den 12. og 13. November i Aar maatte en dansk Mand ved Navn Kristian Larsen fra Cushing, Nebr., af med Livet i Lincoln, Nebr., fordi Hanen paa Gasrøret i hans Sovekamre ikke var drejet saa langt, som den kunde drejes. Før han om Aftenen var gaaet til Hvile, havde Husets Folk mere end een Gang spurgt ham, om han forstod, hvordan Gasbelysningen skulde slukkes. Dertil svarede han bestandigt ja. Om Morgenen fandt man ham liggende død i Sengen som kvalt af Gasdunsten, der havde fyldt Sovekamret, fordi Gashanen ikke var drejet saa langt om, som den kunde gaa.

Lad nu denne Begivenhed være den alvorligste Advarsel til alle, som læser og hører om den! Gid alle vilde fortælle til dem, de kommer i Berøring med, at Gashaner skal altid drejes saa langt, de kan drejes. De skal jo drejes, til de gaar imod det, der standser dem. Naar Gassen skal tændes igen, da skal Hanen drejes tilbage.

Man skulde tro, at alle Mennesker vidste saadant i vor Tid; men der er endnu mange, som ikke ved det, og af og til maa endnu Mennesker af med Livet, fordi de ikke ved det. Frygtelig sørgeligt er dette. Lad os alle, som ved det, gøre vort til at faa andre oplyst om, hvordan Gasbelysning skal slukkes, naar Fare skal undgaaes!

Ingen Husfader eller Husmoder, som har fremmede til at overnatte hos sig, bør undlade at forvisse sig selv om, at Gashanerne er tilstrækkeligt lukkede paa Sovekamrene. Mennesker, der har flere Aars Erfaring i at have fremmede i Huset Natten over Gang efter Gang, har gjort flere Erfaringer i, at dette er nødvendigt.

A. J. Dahm.

Brev til „Danskeren".

Det er nok saa sjælden, at der skrives i „Danskeren" fra Minneapolis. Ofte naar jeg har siddet og læst disse smaa, som oftest interessante, Meddelelser andre Steder fra i Samfundet, har jeg selv tidt følt Lyst til at skrive og meddele lidt herfra Minneapolis.

Immanuels Menighed er for Tiden uden Præst. Past. N. Hansen, der har betjent Menigheden de sidste syv Aar, opsagde sin Gerning her kort efter Samfundets Aarsmøde og rejste den 1. Sept. til Los Angeles, Cal., hvorfra han havde modtaget Kald fra Bethel danske ev.-luth. Menighed. Helt uden Præstebetjening er vi dog ikke. Foreløbig betjenes vi af Past. B. A. Stavik af den fore. norske Kirke, og desuden har vi saa Kredsbetjening en Gang imellem.

Det er jo vort Haab, at vi snart igen maa faa egen Præst, og at Herren vil styre det saa, at vi igen maa faa en tro Herrens Tjener til at forkynde Guds Ord for os.

Den 24. Sept. afholdt Kvindeforeningen sin aarlige Basar paa Dania Hall. En Komite, valgt delvis af Kvindeforeningen og Menigheden, forestod samme. Et godt forberedende Arbejde baade med at faa Gaver til Basaren og med Salg af „tickets" til „supper", som altid serveres i Forbindelse med Basaren, var udført i god Tid før Basarens Afholdelse. Sikkert var der ogsaa bedt om godt Vejr til den Dag. Den 24. blev imidlertid ikke helt ud, hvad vi havde ventet og bedt om. Regne gjorde det hele Dagen, og det var ikke saa fri for, at Mismod sneg sig ind i manges Sind ved Tanken om Udfaldet af Basaren. Men trods Regnen velsignede Herren os dog. Da Festen var forbi og Regnskabet gjort, viste det sig, at der var et Overskud af $219.12, hvilket var ikke saa lidt mere, end der indkom i Fjor, og meget mere, end vi havde ventet at faa i Aar. Herrens Velsignelse regnede saaledes næsten bogstavelig talt ned over vor Basar.

Onsdagen den 1. Okt. havde vi Besøg af Past. A. M. Nelsen. En af vore Diakoner havde faaet Nys om, at Past. Nelsen skulde deltage i et Missionsmøde nede i Northfield, Minn., og da Past. Nelsen før har været Præst ved Immanuels Menighed, blev det i al Stilhed besluttet at sende Indbydelse til ham om at komme at aflægge os et Besøg og prædike Guds Ord for os. Onsdag Aften Kl. 8 samledes vi da i Kirken, og at Folk ønskede at høre Past. Nelsen, var der synlig Bevis for; thi Kirken var fuld af Folk. Past. Nielsen talte ud fra Teksten: „Kald paa mig paa Nødens Dag; jeg vil udfrie dig, og du skal ære mig." Sal. 50, 15., og paa sin hjertegribende Maade udlagde han Teksten, saa den blev som levende for os. For at sige det kort, det var en god Tale over en god Tekst, og vor Tak følger Past. Nelsen for det trøstige og vederkvægende Ord, han forkyndte os.

Efter Mødet blev Forsamlingen indbudt til at gaa ned i Basementet, hvor Kvinderne havde sørget for Forfriskninger til Legemet. Der serveredes Kaffe og Kage, og derefter tilbragtes saa en hyggelig Stund sammen i Samtale, og ligeledes var der Anledning til at hilse paa Past. Nelsen.

Det var lutter glade Ansigter, man saa i Forsamlingen, men Glæden syntes særlig at være deres, som havde staaet sammen med Past. Nelsen i Arbejdet, medens han var Præst og Sjælesørger i Immanuels Menighed.

Søndag den 2. Nov. prædikede Past. N. C. Carlsen fra Superior, Wis., for os paa Dansk om Formiddagen og paa Engelsk om Aftenen. Der er bekendtgjort Missionsmøde i Dagene fra den 27. til den 30. Nov., hvor Præsterne A. Hoffgaard, H. M. Hansen og P. M. Petersen har lovet at deltage. Det er nu vor Bøn, at Herren vil velsigne disse Møder for os, at de Troende maatte styrkes og flere af vort Folk opvækkes til en sand og levende Tro paa Gud og hans Naades Ord. Nu vilde jeg gerne slutte med en Hilsen fra Immanuels Menighed, da alt jeg har skreven er forbunden med denne, men da jeg skriver af egen Tilskyndelse uden nogen Opfordring af Menigheden, ved jeg ikke om det gaar an.

Hermed kærlig Hilsen til alle „Danskeren"s Læsere.

S. P. Sørensen.

FRIT HOMESTEADLAND I MINNESOTA.

2,500,000 Acres Statsland til lave Priser. 40 Aars Betalingstid. Forholde med Hensyn til Jordbund. Klima og Marked er ideale. Fri Literatur. Tilskriv

FRED D. SHERMAN,
State Immigration Commissioner,
DEPT. N. State Capitol, St. Paul, Minn.

The Flame of Acetylene Light Is Small and the Burner Peculiar

You have probably noticed that a Pilot Country Home Acetylene burner is shaped like the letter "Y."

And, that the little gas openings in the arms of the burner are only pin hole size.

So small they let out only half of a cubic foot of Acetylene in an hour.

You might leave one of these Acetylene burners open by accident all day—and even then there wouldn't be gas enough in the air of the room to enable you to set fire to it if you tried.

As a matter of fact, you would have to leave the burner open fully three days and nights in a room twelve by fourteen, with windows and doors closed tight, before there would be any fire or explosion danger whatever.

And the chance of your leaving a burner open that long is not worth considering. The pungent odor of the escaping gas would be certain to attract attention in a few seconds.

Insurance Reports Say

That in a list of 10,000 recent fires and accidents caused by illuminants, 9990 were charged to the misuse and abuse of electricity, kerosene, gasoline and city gas and only ten to the misuse and abuse of Acetylene.

That's why the engineers of the National Insurance Board have endorsed Acetylene. They say it's safer than oil illuminants it is rapidly displacing.

Compared to its first cousin, city gas, we find:

That a standard city gas burner actually passes over ten times more gas in given time than a standard Acetylene burner.

That one hundred feet of Acetylene actually gives more light than thousand feet of city gas.

That you could sleep under an open, unlighted Acetylene burner without harm—whereas escaping city gas would put you out in short order.

This does not mean that the twenty million people who use city gas with safety and comfort are not enjoying the greatest of all city conveniences.

o o o

They are — but without question two hundred and fifty thousand (250,000) ruralites who now use home Acetylene for lighting and cooking, have all the best of it.

The farmer's pure white Acetylene light shining from handsome brass and bronze chandeliers makes the most beautiful home illuminant in the world. It makes, too, an equally effective light in the special fixtures fastened solidly to the timbers and ceiling of his porches barns and outbuildings.

He can and usually does equip all these lights with ignition attachments to light with the pull of a slender chain or rod—without matches.

For the Woman Folks

There is also the Acetylene cooking range.

These ranges are very similar to those used in city homes throughout the world. They have the four top burners, high ovens, glass panel door, the heat indicator and all the modern labor saving features.

No less than two hundred and fifty thousand country families will tonight gather around Acetylene lighted tables and eat food cooked on Acetylene ranges.

Most of these families make their own gas. Those who make it to best advantage use

Pilot Lighting Plants

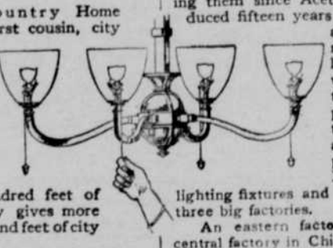

These Pilot plants are strictly automatic. They simply require filling—with Union Carbide and water—once a month—they do all the rest.

We have been making and perfecting them since Acetylene was introduced fifteen years ago. Today we are the largest manufacturers of light plants in the world. We sell them through representatives in a thousand towns and cities and ship plants complete—Pilot machines—lighting fixtures and stove, from our three big factories.

An eastern factory in Newark—a central factory in Chicago and a western factory in Los Angeles.

You will find all the facts and figures in our illustrated catalogue. In writing for it, state how many rooms and buildings you wish to light and how many people in your family. Address:

A. C. STRAUSS
ARLINGTON
—Dealer in—
PILOT LIGHTING PLANTS
Made by
OXWELD ACETYLENE CO., Chicago

LUDE-FISK. Blødet fra den bedste udøgte Norsk Torsk af Middelstørrelse. Behandlet og tillavet paa Gammeldagsvis; 150 Punds Bøtter $4.25; 50 Pd. $1.50. Prima Norsk Fedsild 10 Pd, $1.00, 50 Pd. $1.85. Importerede Aal fra 10 Pd. og op til 15c pr. Pd. Norsk lavet Pult-Ost, 7 Pds. Spand 70c. Vi garanterer bedste Kvalitet og fuld Vægt, Sterre Partier endnu billigere. Vi har det største, bedst udstyrede og reneste Fiskehåderi i Amerika. Alle Ordres sendes prompt ved Modtagelsen af Betalingen. Send Penge i Money Order eller registreret Brev. Opgiv Jernbane Varerne skal sendes med. J. DANIELSEN & CO., 6 PRINCE ST., MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

Missionen blandt Skandinaver

B. Forretningslivet.

At nævne alle Fremskridt, naaet af vort skandinaviske Folk i Australien, vil selvfølgelig ikke kunne lade sig gøre. Jeg vil blot nævne enkelte. En viis Mand har engang sagt, at den, som faar to Græsstraa til at vokse, hvor der før kun voksede eet, er en Velgører mod Menneskeheden. Ordene tager Sigte paa alle, som er med til at skabe nye Værdier — aandelige saa vel som materielle; og det er klart, at de Mænd og Kvinder, som er gaaet ud i Ødemarker, og har frembragt Brød, hvor der før kun var Bark, de har indlagt sig værdig Fortjeneste. Og det er just dette som saa mange Nordboer har været og endnu er med til. Af de skandinaviske Immigranter i de forenede Stater er 25% Landbrugere, hvilket er flere end af nogen anden Nation. Antager vi, at det samme Tal gælder for Australiens Vedkommende, og at hver Mand har opdyrket et halvt Hundrede Acres Land, saa har Skandinaverne i Australien forvandlet et Landomraade saa stort som Fyn fra ubrugbart Krat og Skov til dyrkede Marker.

Forlader vi imidlertid det almindelige Landbrug, vil det ogsaa snart ses, at Skandinaverne har været Forgængsmænd i andre Industrigrene. Saaledes kan nævnes Danskeren Petersens store Asparagesgartneri, hvorfra næsten alle de Asparges leveres, som spises i Melbourne; og lidt udenfor Melbourne i modsat Retning støder vi paa Svenskeren Nobelin's kolossale Planteskole, en af de ældste og langt den største i Australien — over 100 Acres med unge Frugttræer, færdige til at sendes ud over det ganske Land. Og rejser vi til Sukkerdistrikterne i N. S. W. og Queensland, hører vi alle Vegne, at ingen har gjort saa meget for Sukkerindustriens Udvikling som den afdøde Dansker Edward Knox — Stifter og Direktør af „The Colonial Sugar Refining Co."

Paa Mejeribrugets Omraade har Skandinavernes Indflydelse ikke blot været stor men temmelig afgørende for denne Industris Udvikling i Australien, og det er ingen Overdrivelse at sige, at det australske Mejeribrug er en Afsødning af det Dansk-Svenske. En dansk Mejerist ved Navn Emil Hansen var den første til at undervise det australske Folk i det moderne Mejeribrug.

Direktøren for Mejerivæsenet i N. S. er en Dansker og „Faderen" til det moderne Mejeribrug i Omegnen af Palmerstan North er den danske Præst, H. M. Riis. De mest fremragende Personer i Australiens Smørindustri er den danske Vice-Consul P. J. Holdenson og P. W. Heyman.

Ogsaa naar vi vender os til Australiens Minedrift, finder vi Danskere som ledende Mænd; saaledes kan nævnes Dr. Harald Jensen, som nu er The Commonwealth Geolog og Direktør for Minevæsenet i det nordlige Territorium.

Ogsaa særlig paa Gymnastikkens og Sportens Omraade har Australien været paavirket af de skandi-